

תת"ע 13941/03/20 - מדינת ישראל נגד בדיר ריאד בדיר ריאד

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תתע"א 13941-03-20 מדינת ישראל נ' בדיר ריאד
בפני כבוד השופט אלעד שור

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

בדיר ריאד בדיר ריאד

הנאשמים

הכרעת דין

הנאשם זכאי

1. כנגד הנאשם נרשמה הזמנה לדין בגין נהיגה במהירות מופרזת בניגוד לתקנה 54 (א) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961.
2. על פי עובדות כתב האישום, נעצר הנאשם ביום 19/3/20, בשעה 19:00, נוהג את רכבו במהירות של 166 קמ"ש בדרך שאינה עירונית מקום בו המהירות המותרת הנה 90 קמ"ש.
3. ביום 7/4/21 הנאשם כפר באשמה באמצעות בא כוחו להלן כפירתו " **הנאשם כופר במהירות הנמדדת ובמהירות המותרת במקום.**" והתיק נקבע לשמיעת הראיות.
4. מטעם המאשימה העיד השוטר המפעיל עת/1 הוגשו ההזמנה לדין הכוללת את נסיבות המקרה ת/1, אישור מסירה ת/2, הנספח לדו"ח ת/3, דו"ח עיכוב ת/4, דיסק עליו סרטון ממצלמת הגוף של השוטר המפעיל ת/5 וכן תע"צ תקינות ונספחיו ת/6.
5. מטעם ההגנה העיד הנאשם והוגש רישום מהשירות המטאורולוגי לפיו ביום ביצוע העבירה היו ממשקעים נ/1.

טיעוני הצדדים:

6. המאשימה עתרה להאמין לגרסת השוטר לפיה בעת האכיפה לא ירד גשם במקום עמידת השוטר ובמקום בו נמדד רכב הנאשם, עתרה שלא לקבל את גרסת הנאשם, לאור בקשתו מהשוטר שיוותר לו ואמירותיו הלא אמינות בקשר לאדם הנוסף אשר היה עמו ברכב ולא הגיע להעיד, זאת, משום שלדברי הנאשם הוא לא מכיר אותו ומדובר בטרמפיסט. וזאת, על אף שלקח חלק פעיל בניסיונות להניא את השוטר מלרשום את הדו"ח.

טיעוני ההגנה:

7. הנאשם לא נהג במהירות אשר יוחסה לו, לטענת ההגנה המדידה נעשתה בזמן בו ירד גשם בניגוד לנוהל המשטרה, בסיכומי ההגנה נטען כי המאשימה לא הוכיחה את תקינות המכשיר.

8. לאחר ששמעתי את העדים ועיינתי בחומר שבפניי מצאתי לזכות את הנאשם משתי סיבות עיקריות ואסביר כל אחת מהן בנפרד.

א. איסור אכיפת מהירות באמצעות מכשיר הממל"ז בגשם:

9. אין חולק כי על פי הנוהל המשטרה הקיים בישראל אכיפת מהירות באמצעות מכשיר הממל"ז אינה מותרת בזמן גשם. לעניין זה ראה בת/3 קיימת רובריקה לפיה השוטר אמור לסמן כי בזמן ההפעלה לא ירד גשם, שלג או ערפל, כן ראה נוהל ההפעלה המשטרתי שמספרו 02.227.04 עמוד 5 סעיף 13, ודברי השוטר בחקירתו הנגדית "אתה מסכים איתי שאסור למדוד שיש גשם? נכון" עמ' 14 ש' 4-5"

10. לטענת המאשימה כעולה מדברי השוטר בעת ההפעלה לא ירד גשם, השוטר דלק אחר הנאשם למרחק של פחות מק"מ (עמ' 12 ש' 10), שם לטענת השוטר ירד גשם, כן ניתן לראות בסרטון ת/5 כי על שמשות הרכבים טיפות גשם.

11. הנאשם נמדד על ידי עד התביעה ממרחק של 127.8 מטר, לדברי עת/1 בחקירתו הנגדית, לכשנשאל כיצד יודע כי במקום בו נמצא רכב הנאשם בעת הלזירה לא ירד גשם. זאת, על אף שמדובר בשעת חשיכה, השיב העד כי יכול היה להבחין לטווח של 150 מטר לכיוון ממנו הגיע רכב הנאשם, כי לא יורד גשם, כך על פי פנסי הרכבים ופנסי הרחוב המוצבים לצדי הכביש, מכך הסיק העד כי מכיוון הגעת הנאשם לא ירד גשם, ראה חקירתו הנגדית (עמ' 12 ש' 2-6).

12. אין מחלוקת כי אסור לאכוף מהירות באמצעות מכשיר הממל"ז בגשם, אין גם מחלוקת כי החל לרדת גשם מרגע הלזירה ועד עצירת הנאשם, למעשה לא ניתן לשלול האפשרות כי באזור הלזירה המרוחק 127 מטר ממקום עמידת השוטר מכיוון הגעת רכב הנאשם ירד גשם ואולי אף טפטוף חלש. האירוע התרחש בחשיכה דבר אשר מקשה

להבחין במקרה ומדובר בטפסוף בלבד.

13. לבית המשפט אין ידיעה שיפוטית מה השפעתו של גשם על קרן הלייזר, ייתכן כי ההשפעה זניחה אך משקיימת הנחיה מפורשת שאין לאכוף מהירות באמצעות ממל"ז בגשם יש להקפיד על כך הקפדה יתרה, ואף עדיף להימנע מאכיפת מהירות באמצעות מכשיר לייזר מקום בו קיים מזג האוויר בו בכל רגע נתון עלול לרדת גשם.

14. במהלך השנים התייחסו הערכאות השונות לסוגיות הקשורות באכיפת עבירות תעבורה באמצעים אלקטרוניים, ובעיקר על חשיבות ההקפדה על הכללים. זאת, מאחר ומדובר בעבירות מסוג אחריות קפידה, עבירות הדורשות כי נטל הוכחת היסוד העובדתי הרובץ לפתחה של התביעה משמעותי ומוקפד יותר. זאת, נוכח העדר הצורך בהוכחת יסוד נפשי.

15. לעניין זה פסק הדין המנחה הנו ע"פ 5345/90 אברהם בראונשטיין נ' מדינת ישראל, פ"מ מו(5) 51,40

" על התביעה להוכיח, כי המכשיר הופעל כיאות על-ידי המפעיל ובתנאי שטח המבטיחים כי המכשיר מדווח את המהירות הנכונה וללא שיבושים. להלן שורה של נתונים, המקובלים כיום כדרושים לצורך זה ואשר נכללו בצורה זו או אחרת בחוברת הנוהל של המשטרה: א. הרכב הנמדד היה רכב בודד; ב. לא היה רכב אחר בין הרכב הנמדד לבין הרכב המשטרה; ג. היה קשר עין רצוף בין השוטר לבין הרכב הנמדד; ד. טווח הגילוי היה 300 מ' לפחות; ה. הרכב המשטרה לא עקף ולא נעקף בשעת ההפעלה; ו. לא היו בשטח הגילוי שבין שני כלי הרכב מעקות בטיחות או קווי מתח חשמלי גבוה (לרבות טרנספורמטורים); ז. נעילת המכשיר נעשתה ידנית ורק אחרי שלוש הפעילות הנשמעות שעה שהרכב הנמדד נע במהירות גבוהה ממהירות הסף; ח. בשעת ההפעלה לא פעלו מכשירי הקשר של מכונית המשטרה; ט. בשעת ההפעלה לא ירד גשם."

16. במהלך השנים חזרו בתי המשפט והדגישו כי הכללים אשר נקבעו בפרשת בראונשטיין חלים גם על אמצעי האכיפה החדשים אשר נקלטו עם השנים ראה לעניין זה רע"פ 7093/10 מדינת ישראל נ' אורנה דריזין

"(עניין בראונשטיין, בעמוד 45). בפסק הדין נקבעו שלושה תנאים אשר הוכחתם מקימה חזקה עובדתית שלפיה ניתן להסתמך על תוצאות הממא"ל לצורך הרשעה (שם, בעמוד 50). ואלו התנאים:

(1) על המשטרה להוכיח כי המכשיר היה תקין וכי בטרם החלה המשמרת בה הופעל ולאחריה בוצעו שלוש הפעולות הבאות (על פרטי שתי הבדיקות הראשונות להירשם ב"יומן המכשיר"):

- (א) הפעלת המתגים השונים במכשיר על פי חוברת הנוהל למכשיר;
(ב) בדיקת קולנים כפי שמפורטת בחוברת הנוהל למכשיר;
(ג) בדיקה כי המהירות העצמית של הרכב המשטרתי המופיעה בצג הימני של המכשיר זהה לזו המופיעה על מד המהירות של הרכב.
(2) הפעלת המכשיר צריכה להיעשות על ידי שוטר מיומן.
(3) המכשיר יופעל בשטח על פי התנאים המבטיחים כי התוצאה שהראה אכן משקפת את מהירות רכב המטרה. "

17. בת"ת (י-ם) 17717/97 דן שני נ' מר נחמיה ולוורט בוצעו ניסויים בממל"ז בפקוחו וחלקם אף על ידו של כבוד השופט חן אביטל, כתוארו אז, נשיא בית משפט השלום בירושלים כיום.

במסגרת הכרעת הדין התייחס כבוד השופט אביטל לסוגיית האכיפה בגשם ואף ציין כי קיימת סטייה מסוימת במדידה בזמן גשם אך מכיוון שבישראל האכיפה בגשם אינה מותרת, אזי הסטייה לא רלוונטית ולכן נקבעה סטייה קטנה יותר בסופו של יום בהסתמך על הניסויים במכשיר, להלן ציטוט הדברים:

"חשוב לציין כי 9 מתוך 14 הסטיות הנ"ל נתקבלו בבדיקות שנערכו בגשם, בדיקות שאינן קבילות ממילא במדינת ישראל. דבר זה מפחית בשיעור ניכר את אחוז הסטייה הצפוי במדינת ישראל. נתון זה מספק בארה"ב מידת ביטחון בת 95% לפיה רק ב - 2.7% מן המקרים הסטייה תעלה על 1.6 + קמ"ש."

ובהמשך :

"המסקנה הסופית של עורכי המחקר היא אישור אמינות למכשיר הממל"ז ולדיוק תוצאותיו. כאמור, לו היה החישוב הסטטיסטי של תוצאות אותו מחקר נערך במדינת ישראל היתה מידת הבטחון נוסקת מעלה ולא במעט בשל איסור הפעלת המכשיר בגשם."

"הממל"ז והלכת בראונשטיין/הכלל השלישי - נהלי הפעלה נכונים אין חולק כי הלכת בראונשטיין (ר' לעיל) חלה על מכשיר הממל"ז (וכך נפסק גם בעניין רחמני הנ"ל).

כזכור, מחויבת התביעה בהוכחת מיומנותו של המפעיל, כשירותו של המכשיר וכן כי המכשיר הופעל בתנאי שטח המבטיחים שהתוצאה שתתקבל על גבי צג המכשיר - נכונה היא.

רשימת תנאי ההפעלה הנכונים תילקח בראש ובראשונה ממדריכי ההפעלה ת (1) ו - ת (7). עיון בחוברות מעלה שורה של כללים בהם חייב המפעיל לעמוד על מנת שבדיקת הממל"ז תתקבל כנכונה:

1. הפעלת המכשיר בקו ראייה נקי מהפרעות ובדיקה כי בקו הראיה לא יהיו מכשולים פיזיים כגון עצים, בניינים וכיו"ב.
2. המכשיר לא יופעל מעבר לשמשת רכב.

3. טווח ההפעלה לא יעלה על 600 מטר, וכעת גם לא ירד מ - 30 מטרים.
4. בעת ההפעלה יהא המפעיל בנקודה קבועה.

5. הממל"ז לא יופעל בעת גשם או שלג."

18. במקרה זה בית המשפט אמנם מאמין לעד התביעה כי במקום ההפעלה בעת שהפעיל את המכשיר לא ירד גשם, אך מאחר והוכח כי מרחק קצר דרומית למקום ירד גשם, הרי שלא ניתן לשלול את האפשרות כי מכיוון הגעת הנאשם עם רכבו, ירד גשם ואולי אף טפטוף קל.

מאחר ואין זו בידיעתו השיפוטית של בית המשפט מה המשמעות של הדברים מבחינת ההשפעה על המדידה, וההנחה בעניין ברורה, הרי שקיים לכל הפחות ספק בקשר לתקינות ההפעלה.

ב. האם הוכחה תקינות הממל"ז:

19. כאמור הנאשם כפר במהירות אשר יוחסה לו, ומכאן כי לא הסכים בכפירתו כי המכשיר היה תקין.

20. לצורך הוכחת התקינות הוגש לבית המשפט הנספח לדו"ח ת/3 ממנו ניתן היה ללמוד כי עד התביעה ביצע את הבדיקות הנדרשות לפני המשמרת ואחריה, כן הוגשה תעודת עובד ציבור שיש בה להעיד על תקינות המכשיר ת/6 לתעודה זו צורפו מסמכי הבדיקה התקופתית אשר נערכת למכשיר פעם בחצי שנה, זאת על פי שנקבע בפרשת בראונשטיין המוזכרת לעיל וכן הוגשה תעודת כיול שנתית הנערכת למכשיר כפי שהומלץ לעשות בפרשת דריזין שגם היא הוזכרה לעיל.

21. ברם, מעיון במסמכים אשר הוגשו במסגרת ת/6, עולה כי מדובר במסמכים אשר מעידים על תקינות המכשיר מאוחר לביצוע העבירה.

העבירה המיוחסת נאכפה ביום 19/3/20 ואילו תעודת עובד הציבור הנה מיום 30/8/20, כך גם טופס הביקורת התקופתית ותעודת הכיול השנתית אשר הוגשה גם היא מיום 30/8/20.

22. ההגנה הסכימה להגשת המסמכים שכן ההגנה הבחינה בכך שמדובר במסמכים אשר אינם רלוונטיים למועד ביצוע העבירה ולכן אין בהסכמה זו כדי לצקת תוכן יש מאין.

23. ההגנה בסיכומיה טענה כי תקינות המכשיר לא הוכחה והפנתה את בית המשפט למסמכי התקינות. לפיכך אין לבית המשפט אלא לקבוע כי תקינות המכשיר לא הוכח.

24. בשולי הכרעת הדין יצוין כי בית המשפט מסכים עם המאשימה כי גרסתו של הנאשם הנה גרסה כבושה שאינה

מעוררת אמון באופן מיוחד וקיים קושי לקבלה. ברם, נטל ההוכחה בגין תקינות ההפעלה והמכשיר הנו לפתחה של התביעה ומאחר וקיים ספק בקשר לתקינות האכיפה ולתקינות המכשיר הרי שיש לזכות את הנאשם ולו מחמת הספק ועל כן הריני לקבוע כי הנאשם זכאי מהעבירות אשר יוחסו לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ב אדר א' תשפ"ב, 13 פברואר 2022, במעמד הצדדים